

Мовно-літературна галузь

Освітній компонент:

Мови корінних народів та національних меншин України

Навчальна програма з мови іврит та читання (складник типової освітньої програми) для 3-4 класів закладів загальної середньої освіти з навчанням українською мовою

Основні очікувані результати після II основного циклу на кінець 4 класу (відповідно до Державного стандарту початкової освіти)

Критично сприймає інформацію для досягнення різних цілей; уточнює інформацію з огляду на ситуацію.

На основі почутого створює асоціативні схеми, таблиці; стисло і вибірково передає зміст почутого; переказує текст за різними завданнями.

Виокремлює необхідну інформацію з різних усних джерел, зокрема медіатекстів, для створення власного висловлювання з конкретною метою.

Визначає та обговорює цілі, основні ідеї та окремі деталі усної інформації; пояснює зміст і форму текстів, зокрема медіатекстів, пов'язує, зіставляє із власними спостереженнями, життєвим досвідом, враховує думки інших осіб.

Висловлює своє ставлення до усного повідомлення, простого тексту, медіатексту, обґрунтовує думки, спираючись на власний досвід; визначає позицію співрозмовника, погоджується з нею або заперечує її.

Висловлює власні погляди, підтверджує їх прикладами, враховує думки інших осіб; дотримується найважливіших правил літературної вимови, висловлюючи власні погляди.

Обирає вербальні та невербальні засоби спілкування, доречно використовує їх для спілкування та створення простих медіатекстів відповідно до комунікативної мети; вимовляє з правильною інтонацією різні за метою висловлювання речення; використовує у власному мовленні засоби художньої виразності у творах різних жанрів.

Описує власні емоції та емоції співрозмовника від прослуханого/побаченого; доречно використовує у власному мовленні формули мовленнєвого етикету.

Прогнозує зміст дитячої книжки за обкладинкою, заголовком, ілюстраціями та анотацією; володіє повноцінними навичками читання (вголос і мовчки), що дає змогу зрозуміти тексти різних видів.

Пов'язує елементи інформації в цілісну картину; розрізняє факти та думки про ці факти; формулює прямі висновки на основі інформації, виявленої в тексті; визначає форму та пояснює зміст простих медіа текстів.

Описує емоційний стан персонажів, співпереживає.

Висловлює власне ставлення до творів, літературних персонажів, об'єктів мистецтва і навколишнього світу, наводить прості аргументи щодо власних думок, використовуючи текст, власний досвід та інші джерела; описує враження від змісту і форми медіа тексту.

Визначає мету читання (для задоволення, розваги, пошуку потрібної інформації) та обирає відповідні тексти.

На основі тексту створює план, таблицю, модель.

Експериментує з текстом (змінює сюжет, переказує текст з іншої позиції, додає персонажів, імпровізує під час інсценізації).

Пише рукописними буквами розбірливо в темпі, який дає змогу записати власну думку та інформацію з різних джерел; створює висловлювання, записує їх, ураховуючи мету та адресата і дотримуючись норм літературної мови, користується орфографічним словником; створює тексти різних типів і жанрів (казка, розповідь, опис, міркування); створює прості медіатексти, використовує різні форми їх презентації.

Створює короткі дописи для захищених ресурсів, зокрема веб-сайту закладу загальної середньої освіти.

Знаходить і виправляє орфографічні помилки, зокрема із застосуванням знань про будову слова; аналізує та вдосконалює створений текст відповідно до мети спілкування, перевіряє грамотність написаного.

Аналізує значення слів з урахуванням контексту, будови слова, перевіряє власне розуміння значення слова за словниками; використовує у власному мовленні слова з переносним значенням, синоніми та антоніми, фразеологізми для досягнення мети спілкування; правильно вживає граматичні форми частин мови; правильно записує різні види речень за метою висловлювання.

Створює прості мовні ігри, кросворди, ребуси, експериментуючи звуками, словами, фразами; виокремлює характерні риси свого мовлення (улюблені слова, фрази); спостерігає за їх впливом на співрозмовників; коригує своє мовлення

3 клас

Загальні характеристики ситуативного спілкування

Тематика ситуативного спілкування	Мовний інвентар – лексичний діапазон	Мовленнєві функції
Я, моя родина і друзі	<ul style="list-style-type: none"> • члени родини • числа до 100 • вік старших членів родини • місце проживання • щоденні обов'язки 	<ul style="list-style-type: none"> • привітатися • попрощатися • вибачитися • подякувати • представити себе/когось; • називати/описувати когось/щось • ставити запитання і відповідати на них • розуміти та виконувати прості вказівки/інструкції/команди • вітати зі святом • виражати настрій • висловлювати уподобання
Відпочинок і дозвілля	<ul style="list-style-type: none"> • захоплення • розваги 	
Людина	<ul style="list-style-type: none"> • зовнішність людини • професії 	
Помешкання	<ul style="list-style-type: none"> • дім • квартира • моя кімната • умеблювання 	

Харчування	<ul style="list-style-type: none"> • посуд • назви продуктів 	<ul style="list-style-type: none"> • розуміти інформаційні вказівники
Природа та навколишнє середовище України та Ізраїлю	<ul style="list-style-type: none"> • погода та вибір одягу • природні явища 	
Свята та традиції України та Ізраїлю	<ul style="list-style-type: none"> • місяці • місце, дата, час проведення • свята, події 	
Школа	<ul style="list-style-type: none"> • навчальні предмети • розклад • улюблений предмет 	

3 клас

Очікувані результати	Зміст навчання
Змістова лінія «Взаємодіємо усно»	
Аудіювання	
Учень / учениця:	
знає, які особливості слухання впливають на успішність спілкування;	Особливості слухання як виду мовленнєвої діяльності.
розуміє достатньо, щоб задовольнити конкретні потреби;	
розуміє висловлення, що відносяться до сфер найближчих пріоритетів (н-д., елементарна особиста інформація про сім'ю, покупки, місцеву географію, навчання), якщо мовлення чітко й повільне;	
слухає уважно, не перебиває, прислухається не тільки до слів, але й тону, темпу, гучності мовлення;	Розвиток уваги при слуханні; Розвиток слухової пам'яті.
визначає загальний тон прослуханого тексту, темп, гучність мовлення, пов'язує ці особливості мовлення з його змістом;	Загальний тон висловлення (сумно, весело), темп, гучність мовлення, зв'язок цих характеристик із його змістом, умовами спілкування.
знаходить серед прослуханих (у природньому темпі мовлення) слів, сполучень слів, речень ті, які відповідають зазначеним ознакам;	Сприйняття, на слух довших, ніж у 2 класі, рядів мовних одиниць: слів (з 5-7 звуків), поширених словосполучень, речень (1-8 слів),
групує за зазначеною й самостійно визначеною ознакою звуки, слова, сполучення слів, речення, сприйняті на слух;	виділення та їх групування за певною ознакою
розуміє після одного прослуховування зміст довших, ніж у 2 класі, речень, текстів,	Слухання-розуміння довших, ніж у 2 класі, текстів різних стилів і жанрів

<p>виконуючи такі завдання:</p> <ul style="list-style-type: none"> ✓ співвідносить малюнок і речення, текст, ✓ робить малюнок за прослуханим реченням, текстом; ✓ виконує інструкцію, подану в тексті (більш довгу, ніж у 2 класі); ✓ вибирає один з варіантів в альтернативних запитаннях до тексту (про фактичний зміст, тему, основну думку твору, його емоційне забарвлення); ✓ визначає основну тему повідомлення (про що йдеться мова); ✓ вибирає з декількох заголовків до тексту найбільш відповідний; ✓ пропонує на елементарному рівні інший кінець оповідання (мовою навчання). 	<p>Розуміння фактичного змісту, теми, основної думки твору як з опорою на зорову та рухову наочність, так і без неї.</p>
	<p>Опора при слуханні на даний план (3-4 пункти).</p>
Говоріння	
Учень / учениця:	
<p>регулює подих, силу голосу, темп мовлення; стежить за чіткістю дикції;</p>	<p>Гучність, сила голосу, темп мовлення. Чіткість дикції.</p>
<p>врахування інтересів, можливостей слухача.</p>	<p>використовує формули мовного етикету; ураховує інтереси співрозмовника (слухача); його право не погоджуватися з висловленою думкою;</p>
Діалогічне мовлення	
Учень / учениця:	
<p>знає, які особливості мовлення, правила поведінки в діалозі впливають на успішність спілкування;</p>	<p>Правила поведінки в діалозі (уважно слухати, відповідати на запитання, підтримувати бесіду, доводити без категоричності, поважати інші думки, дотримуватися правил мовленнєвого етикету тощо)</p>
<p>відтворюють в особах, грають за ролями діалоги із прослуханих і прочитаних казок, оповідань;</p>	<p>Відтворення прослуханих діалогів.</p>
<p>доповнюють даний незавершений діалог;</p>	<p>Складання діалогів з опорою на допоміжні матеріали.</p>
<p>складають діалоги за окремими епізодами прослуханого або прочитаного тексту;</p>	<p>Самостійне складання діалогів - на основі життєвого досвіду, вражень від прочитаних творів, переглянутих фільмів тощо</p>
<p>складають діалоги на основі колективного обговорення можливого змісту, підбору мовних засобів;</p>	
<p>складають діалог, самостійно обговорюючи з однокласником прослуханий текст, малюнок, навчальну ситуацію в школі або поза школою й т.п. (по черзі задають питання й відповідають на них);</p>	<p>Узагальнений зміст діалогів (орієнтовно): а) питання – відповідь – реакція на відповідь; б) прохання – питання – відповідь - реакція на прохання; в) пропозиція – відповідь – питання – відповідь.</p>
<p>оцінюють змістовність діалогу, правильність і доречність використання в діалозі мовних і</p>	

немовних засобів;		
просить у досить простих виразах про повторення, коли він / вона чогось не розуміє;	Запит роз'яснення.	
просить роз'яснення незрозумілих ключових слів або фраз, застосовуючи кліше;		
говорить, що саме він / вона не розуміє;		
вживає прості вирази для початку, підтримання / ведення та завершення короткої розмови;	Вступ у контакт та підтримка його в умовах навчальних, ігрових та реальних комунікативних ситуацій (активізація раніше засвоєних та оволодіння учнями новими мовними та мовленнєвими засобами).	
ініціює, підтримує / веде і закінчує просту розмову один – на –один;		
вітається з партнером, використовуючи різні мовні засоби та адекватні формули звертання;		
прощається, використовуючи різні засоби спілкування в залежності від соціальної характеристики партнера (незнайомий, дорослий, друг та ін.);		
представляється або представляє когось, називаючи ім'я, вік, місце проживання, заняття (працює або вчиться у школі);		
запрошує інформацію про самопочуття когось та запитує, як справи, реагує на відповідні запитання;		
просить допомоги у виконанні завдання на уроці; לעזור		
пропонує свою допомогу у виконанні чогось та реагує (згодою або незгодою) на пропозицію про допомогу;		
виражає побажання, зробити що-небудь (купити, поїхати, прочитати, піти в кіно тощо); לקנות, לנסוע, לקרוא, ללכת;		Вираження своїх бажань, потреб та реагування на побажання співрозмовника.
реагує на пропозицію зробити щось згодою / незгодою, радістю, здивуванням;		
виражає бажання мати щось та реагує на пропозицію щось мати; запросити інформацію про бажання партнера по спілкуванню;		
говорить, що він/вона розуміє;		
розуміє достатньо для виконання простих, звичайних завдань без зайвих зусиль, дуже невимушено звертаючись з проханням про повторення незрозумілого; לחזור, בבקשה עוד פעם, בבקשה לאט, בבקשה יותר לאט.	Цілеспрямована співпраця	
спілкується у процесі виконання простих і		

звичних завдань, вживаючи прості запитання, прохання про щось, запит простої інформації та обговорення наступних дій;	
просить когось виконати прохання, вимогу, вказівку, команду; ציווי: תן, קח, קום, שב, שים, לד	Розуміння та вираження вимог, вказівок, команд, відмови (в спілкуванні з однолітками та дорослими).
виконує дію, виражає згоду / незгоду стосовно прохання;	
віддає команди;	
виражає відмову на чисті прохання;	
коментує виконання дії, вказуючи на якість її виконання;	
спілкується у рамках побутових аспектів повсякденного життя, таких як подорож, їжа, покупки; נטיעה, קניות	Трансакції для отримання у спілкуванні товарів і послуг.
надає всю інформацію, необхідну для туристичного офісу, якщо вона загального, неспеціального характеру;	
запитує про товари та отримання послуг;	
«купує» повсякденні товари й отримує послуги;	
запитує про речі та здійснює прості трансакції в магазинах, на ринку, в кафе і т.д.;	
надає й отримує інформацію про кількість, розміри, ціни тощо;	
робить прості покупки, називаючи те, що він / вона хоче, і запитує про ціну; замовити їжу.	
спілкується, виконує завдання, що вимагають простого і прямого обміну інформацією на знайомі та звичайні теми і стосується навчання та дозвілля;	Обмін інформацією.
здійснює дуже короткі соціальні контакти (проте рідко здатний розуміти достатньо, щоб підтримати розмову і виступати її ініціатором);	
запитує та відповідає на запитання про звичне і звичайне;	
дає й розуміє прості вказівки та інструкції, н-д., пояснює, як дістатись до певного місця;	
обмінюється обмеженою інформацією на знайомі і звичайні оперативні теми;	
запитує і відповідає на запитання про те, що робить у навчанні та у вільний час;	
запитує про інформацію, подану в карті або	

плані та дає вказівки стосовно карти або плану;	
надає інформацію про себе;	
зрозуміло висловлюється в інтерв'ю і передає думки та інформацію на знайомі теми, якщо він / вона може попросити інколи про роз'яснення та отримати певну допомогу для вираження того, що він / вона хоче сказати;	Надання та отримання інтерв'ю.
бере інтерв'ю у співрозмовника на опрацьовані теми.	
	Мовленнєві кліше на вираження привітання, прощання, радості при зустрічі, представлення себе та іншої людини, привертання до чогось уваги, запрошення, пропозиції, відповіді на пропозицію, згоди та незгоди, вдячності, вибачення, побажань і привітань, вручення подарунка, вираження компліментів, деякі етикетні формули початку розмови та реакції на звернення, переривання когось, включення когось у розмову, уточнення або підтвердження чогось, підтвердження; мовленнєві формули запиту та надання інформації про самопочуття, прохання, допомоги, надання вказівок та інструкцій, схвалення; вираження бажання, здивування тощо.
Монологічне мовлення	
Учень / учениця:	
пояснює й дотримується вимог до усного висловлення;	Основні вимоги до усного висловлення: зв'язність, наявність власної точки зору, врахування інтересів слухача, ситуації спілкування.
описує або презентує людей, розпорядок дня, смаки та уподобання і т.д. у вигляді короткої серії простих висловлювань та речень за поданим зразком;	Опис та розповідь про особи, предмети, тварини та дії з ними.
розповідає історію або що-небудь описує у вигляді простої послідовності пунктів;	
описує повсякденні аспекти свого оточення, н-д., людей, навчання;	
робить короткі, стислі описи подій або видів діяльності;	
описує особу (називає ім'я, вік, національність, чим займається, де живе) та запрошує відповідну інформацію про когось;	
описує тварину (називає її, що вона вміє робити, яка вона) та запрошує відповідну	

інформацію про якусь тварину;	
описує предмет (назву, приналежність, якість, місцезнаходження) та запрошує відповідну інформацію про якийсь предмет;	
повідомляє про те, що робить, що буде робити або що робив й питає когось про теж;	
коментує дії однолітків (що й як роблять);	
описує ляльку (називає її ім'я, дає характеристику її зовнішності, описує її одяг);	
описує (на елементарному рівні) маршрут (дорогу) до певного місця (називає номери будинків, транспорт, яким можна доїхати до місця);	
описує або презентує людей, розпорядок дня, смаки та уподобання і т.д. у вигляді короткої серії простих висловлювань та речень за поданим зразком;	
розповідає історію або що-небудь описує у вигляді простої послідовності пунктів;	
описує повсякденні аспекти свого оточення, н-д., людей, навчання;	
переказує (докладно, вибірково) текст із опорою на допоміжні матеріали (план, ключові сполучення слів і ін.);	Переказ (докладний, вибірковий) прослуханого й обговореного розказаного тексту.
переказує самостійно прочитаний текст (20-30 слів);	Переказ самостійно прочитаного тексту.
доповнює переказ, виражаючи своє відношення до сказаного;	
будує усний твір за даним початком й кінцівкою й т.п.;	Спільне складання усного твору.
будує усний твір на основі спільної підготовчої роботи;	
будує зв'язний текст самостійно на основі життєвого досвіду;	Самостійні висловлення учнів на основі життєвого досвіду, вражень від прочитаних творів, переглянутих фільмів і т.п..
оцінює зміст і форму усних висловлень (за допомогою вчителя);	
робить дуже короткі, підготовлені висловлювання, зміст яких передбачений і вивчений, зрозумілий для слухачів, які готові сконцентруватись;	Публічні виступи.
стисло, з підготовкою, висловлюється на тему, пов'язану з повсякденним життям;	
відповідає на обмежену кількість простих послідовних запитань (2-3 запитання);	
робить коротке, підготовлене, елементарне	

висловлювання на знайому тему (до 30 слів);	
відповідає на прості запитання за умови, якщо він / вона може попросити повторити їх і якщо можлива допомога при формулюванні його / її відповіді.	
Змістова лінія «Читання»	
Учень \ Учениця:	
читає вголос плавно, вимовляючи слова за правилами вимови, дотримуючись інтонації кінця речення;	Удосконалювання навички читання слів, написання яких не повністю відповідає вимові, слів з дифтонгами, слів з чергуванням та асиміляцією приголосних і деякими іншими сполученнями приголосних і ін.
читає мовчки незнайомий текст (після значної попередньої підготовки), виявляє розуміння прочитаного, виконуючи такі завдання: <ul style="list-style-type: none"> ✓ співвідносить малюнок і слово, речення, текст, ✓ робить малюнок за реченням, текстом; ✓ знаходить серед декількох речень те, що відповідає зазначеному змісту; ✓ задає питання до тексту й відповідає на питання; ✓ виконує інструкцію, дану в тексті (більше довгу, ніж у 2 класі); ✓ пояснює значення речення, більше довгого, ніж пропонувалися в 2 класі; 	Швидке зорове сприйняття слів, що складаються з 3-5 букв, а також груп коротких слів (אני, זה, לו, יש, ו под.).
вибирає один з варіантів, що містяться в альтернативних питаннях, заданих до тексту (про фактичний зміст, тему, основну думку твору, його емоційне забарвлення);	
читає, тлумачить завдання й тексти підручника;	
пояснює особливості читання вголос і мовчки;	Читання вголос інтонаційно правильно, з дотриманням норм вимови.
	Читання вголос та мовчки з розумінням основного змісту прочитаного. (Для цього відбираються відносно нескладні, у тому числі неадаптовані, автентичні тексти, що мають ясну логічну структуру, та які відповідають рівню загального розвитку та інтересам дітей. Вони можуть містити окремі незнайомі слова, про значення яких можна здогадатися (за контекстом, за подібністю з викладовою мовою, за словотворчими елементами): казки, оповідання, вірші, комікси, дитячі листи в журнал чи газету.)
виділяє основну думку, ідею та основний зміст тексту	Розуміння фактичного змісту самостійно прочитаного (напівголосно, пошепки або

<i>невербально:</i>	мовчки) незнайомого тексту - після попередньої підготовки, з опорою на допоміжні матеріали.
вибирає з декількох речень ті, що відповідають змісту тексту (за допомогою знаків +, - та цифрового кодування);	Розуміння основної думки, окремих образних висловів тексту (у ході спільного обговорення).
ілюструє розуміння за допомогою малюнка;	
зображує зміст за допомогою пантоміми;	
співвідносить малюнки зі змістом тексту ;	
<i>вербально:</i>	
читає заголовок тексту та висловлює (українською мовою) припущення про можливий зміст тексту;	
вибирає доречний заголовок з ряду запропонованих;	
членує головне в тексті (читає, підкреслює);	
відповідає на загальні запитання до тексту (про що? про кого? де? коли?);	
формулює основну тему розповіді, історії та ін.;	
формулює (з опорою на текст, ключові слова) основну ідею тексту;	
розуміє елементарні типи стандартних звичайних листів (запитання, листи – поздоровлення і т.д.) на знайомі теми;	Читання кореспонденції.
знаходить спеціальну, передбачену інформацію у простих повсякденних матеріалах, таких як реклама, меню;	Читання з метою орієнтації.
розуміє повсякденні / побутові підписи та зауваження: в публічних місцях (на вулицях, в кафе, на авто та залізничних станціях), на робочих місцях або у навчальних закладах (вказівки, інструкції, попередження, зосередження);	
знаходить спеціальну інформацію у простому письмовому матеріалі, який він / вона зустрічає у побуті: листах та коротких газетних статтях з описом подій;	Читання для отримання інформації та аргументації.
розуміє правила н-д., техніки безпеки, сформульовані простою мовою.	Читання інструкцій.
Змістова лінія «Взаємодіємо письмово»	
Учень \ Учениця:	
	Написання слів, засвоєних в усному мовленні.
виконує письмові лексичні та граматичні вправи;	Удосконалення графічних навичок.

відтворює та складає серії простих висловлювань та речень, з'єднаних простими конекторами (єднальними або протиставними сполучниками) “та / і / й”, “але / проте” в рамках визначеної тематики;	Складання простих висловлювань.
складає 2-3 речення на задану тему й поєднує їх у текст;	Складання 2-3 речень і об'єднання їх у текст.
переказує текст із опорою на дані сполучення слів, план і т.п.;	Навчальний письмовий переказ. (вихідний текст 30-50 слів).
пише висловлення на вільну тему (про ту або іншу подію в житті класу або сім'ї, інше.);	Самостійне письмове висловлення (3-4 речення) на вільну тему.
складає підписи до малюнків;	Творче письмо.
відповідає письмово на запитання до прочитаного тексту;	
складає план усного повідомлення;	
пише зв'язними реченнями про повсякденні аспекти свого оточення, н-д., людей, місця, навчання;	
пише дуже короткий, елементарний опис подій, минулої діяльності та особистих вражень;	
пише серії простих висловлювань і речень про сім'ю, житлові умови, освітній рівень;	
пише короткі, прості записки, пов'язані зі сферою нагальних потреб: вітає друга зі святом або днем народження з опорою на вітання-зразок;	
пише лист (в рамках тематики, визначеною програмою) з опорою на даний початок та кінцівку, використовуючи матеріал, засвоєний в усному мовленні;	
приймає короткі, прості повідомлення, якщо можна попросити про повторення та реформулювання;	
пише короткі, прості записки та повідомлення, пов'язані з темами сфери найближчих потреб;	
визначає і відтворює ключові слова та фрази або короткі речення з короткого тексту в рамках обмеженої компетенції та досвіду учня;	Робота з текстом.
переписує короткі тексти друкованого або чіткого рукописного характеру.	
Особливості письма	
Учень \ учениця:	
вимовляє слово за правилами вимови, потім	Розвиток орфографічної й пунктуаційної

проговорює так, як його пишуть;	пильності.
знаходить ті позиції в слові, які вимагають перевірки при написанні (слабкі позиції); уточнює написання слова (за допомогою вчителя, за словником);	Зіставлення вимови й написання слова.
застосовує правило переносу слів;	Сильна й слабка позиція голосних і приголосних звуків у слові.
правильно вимовляє й списує (пише по пам'яті) слова;	<p>Правила правопису:</p> <ul style="list-style-type: none"> – в мові іврит, на відміну від української, прописна буква відсутня, вона не пишеться на початку речення, в іменах людей, кличках тварин, назвах міст тощо як в українській; в івриті всі букви, не залежно від їхнього місця у слові, одного розміру; – в івриті на письмі букви не поєднуються між собою; – напрямок письма в мові іврит – справа наліво (в українській мові – навпаки – зліва на право); – написання та розрізнення букв [б-в, к-х, п-ф, с-ш]: (ש - ש) (פ - פ, כ - כ, ב - ב); – особливості написання букв на позначення приголосних звуків у мові іврит (צ - צ – у службових словах, займенниках, дієсловах; на початку, всередині, на кінці слова; у корені, префіксах та суфіксах ; ת - ת - на початку, всередині, на кінці слова; правила написання літер ח - ח у словах; ל - ל префікс або суфікс, ознака жіночого або чоловічого роду, в основі або закінченні форм дієслова, в іноземних словах; ש - ש у словах; ו - ו וו - - на початку, всередині, на кінці слова; י - י як ознака множини, у середині слова); – особливості написання окремих букв в залежності від їхнього місця у слові – на початку слова, або в кінці (- מ , ל - ל ח - ח , ה - ה , ו - ו , וו).
правильно вимовляє, списує (пише по пам'яті) слова (і словосполучення, речення з ними) у потрібній граматичній формі – зі списку, визначеного програмою;	
ставить розділові знаки наприкінці речення, виділяє звертання при списуванні, письмі по пам'яті, зорово-слуховому диктанті;	
списує текст, пише зорово-слуховий диктант (після орфоепічного й орфографічного читання, обговорення окремих позицій, що вимагають перевірки написання, коментування особливостей написання із застосуванням відомих учням правил); перевіряє написане;	
пише під диктування й по пам'яті слова зі списків для 2, 3 класів, слова з фонетичним написаннями, слова на правила, обов'язкові для застосування в 3 класі; слова, опрацьовані в класі, на інші правила (та речення, тексти, складені із цих груп слів).	
	Прості (одно-, двокрокові) правописні правила, що не вимагають багатоступінчастого розбору (наприклад, вживання деяких прийменників з

	іменниками, що мають означений артикль: « $\text{?} = \text{?} + \text{?}$ » « $\text{?} = \text{?} + \text{?}$ »).
	Розділові знаки наприкінці речення; при звертанні, що стоять на початку й кінці речення.
Графічні навички, техніка письма, культура оформлення письмових робіт	
Учень \ учениця:	
пише правильно й досить швидко літери, не поєднуючи їх у слові, зберігаючи правильний напрямок письма (справа наліво);	Удосконалювання графічних навичок письма (швидкість, розбірливість)
не змішує букви івритського й українського алфавітів;	Культура оформлення письмової роботи: дотримання полів, абзаців (при списуванні), акуратність підкреслень, запис слова в стовпчик, з дотриманням вертикальності його правого краю, позначення наголосу в слові.
дотримується вимог до оформлення письмової роботи (у зошиті й на дошці).	Культура записів на дошці.
Змістова лінія «Досліджуємо медіа»	
Учень / учениця:	
сприймає прості медіапродукти;	Розширення уявлення про медіа, робота з медіапродукцією
	Інтернет (загальне уявлення про віртуальне спілкування, етику віртуального спілкування, безпеку в Інтернеті).
обговорює зміст і форму простих медіатекстів, розповідає, про що в них ідеться;	Комп'ютерні ігри як джерело навчання, розвитку і відпочинку.
визначає, кому і для чого призначений медіатекст;	Вплив на здоров'я. Реклама (вплив реклами на поведінку людини, реклама в медіа, як захиститися від небажаного впливу реклами).
пояснює зміст вербальної і невербальної інформації в медіапродуктах;	
висловлює свої враження від змісту і форми медіапродукту;	Зміст і форма медіа текстів (елементи форми і їх значення для сприйняття основних ідей (колір, музика, анімація у мультфільмах), музика в рекламі)
створює прості медіапродукти (листівка, sms-повідомлення, фото, колаж, комікс тощо) з допомогою інших.	
Змістова лінія «Досліджуємо мовні явища»	
Звуки й букви. Склад. Наголос	
Учень \ учениця:	
вимовляє слова відповідно до орфоепічних норм, правильно акцентує їх;	
ділить слово на склади, визначає наголос у слові (слідом за вчителем і самостійно);	Поділ слова на склади. Наголос у слові.

ділить слово на частини для переносу; правильно переносить слово;	
вимовляє ланцюжок звуків слова, виділяє зазначений звук слова (слідом за вчителем і самостійно);	Голосні й приголосні звуки.
вимовляє приголосні без призвуку голосного;	
розрізняє на слух голосні й приголосні звуки, «сильні» й «слабкі», дзвінки й глухі приголосні звуки;	Дзвінки й глухі, «сильні» й «слабкі» приголосні.
розрізняє букви івритського й українського алфавітів (назва, звукове значення);	Звук і буква.
співвідносить звук з буквою, що його позначає;	
розрізняє сильні й слабкі позиції звуку в слові, знаходить ті позиції в слові, які вимагають перевірки при написанні (слабкі позиції);	
вимовляє букви за абеткою, починаючи з будь-якої частини алфавіту;	Алфавіт. Розташування слів за абеткою
знаходить слово в алфавітному списку, враховуючи 2-у та 3-ю букви;	
розташовує слова за алфавітом, враховуючи 2-у та 3-ю букви.	
Значення слова	
Учень \ учениця:	
знаходить серед даних слово із зазначеним значенням; пари слів, близьких або протилежних за значенням; стійке сполучення слів;	Значення слова.
	Мотивоване значення слова.
	Синоніми. Антоніми.
групує слова, стійкі сполучення слів за даними визначеннями;	Словник.
складає, доповнює тематичну групу слів за розглянутою темою для розвитку мовлення;	
розрізняє схожі, але не однакові слова мови іврит й української мови;	Слова мови іврит та української мови, схожі, але не однакові. Запозичені слова - іменники (שוקולד, אוטובוס, טרקטור, ג'ירפה,) ג'יפ).
тлумачить значення слова з мотивованим значенням (у простих випадках: אבירון, כדורגל) – за зразком;	
використовує слова тієї або іншої тематичної групи, стійкі сполучення слів для складання речення й групи зв'язаних між собою речень на зазначену тему.	Слова - іменники на позначення власних назв – імен, вулиць, міст, країн (יוסף, טלי, הרצל, ארץ, הכותל המערבי, ירושלים, קייב, ישראל, אוקראינה).
	Слова - іменники – назви навчальних дисциплін

	(אנגלית, אוקראינית, עברית, חשבון, מחשב, שיעור, ציור, התעמלות, טבע).
	Тематичні групи слів.
	Найбільш уживані стійкі сполучення слів (בקר טוב! חג שמח! אם אין אני לי מי לי?) (знати) i אונניים לכותל. iн.
Граматична форма слова	
Учень \ учениця:	
ставить питання до слів, що ставиться до різних частин мови;	Питання до слів, що ставиться до різних частин мови (без термінів).
правильно вимовляє, списує слова (і словосполучення, речення з ними) у потрібній граматичній формі;	Уживання слова в потрібній граматичній формі (практично):
будує сполучення слів, речення, уживаючи слово в потрібній граматичній формі, потрібний прийменник;	
знаходить помилку в утворенні форми слова (практично, на матеріалі пророблених граматичних форм слова);	
пояснює різницю в значенні схожих, але не однакових сполучень слів, утворених за допомогою різних прийменників;	
перекладає сполучення слів, речення з української мови на мову іврит;	
правильно вживає відібрані граматичні форми мови іврит у мовленні.	Іменники: <ul style="list-style-type: none"> – в називному відмінку чоловічого роду однини без спеціальних показників (זמן, מקום, אביב, מכתב) та суфіксальних показників [-a] (שבוע), [-e] (שדה) та [-i] (תוכי, דובי, פרי); – чоловічого роду однини на позначення предмета (חלב, לחם, כרטיס); – жіночого роду однини з суфіксальними показниками [-a] (סוכה, ספרייה, דקה, שנה, תחנה), [-et] (הצאית), [-it] (תיירת, מכולת, רכבת); – іменники чоловічого роду множини із суфіксом [-im] (ספרים, צבעים) та жіночого роду множини із суфіксом [-ot] (פירות, ירקות); – іменники двоїни з суфіксом [-aim] (נעליים, אופניים, משקפיים); – віддієслівні іменники (חברות, סבלנות). <i>деякі винятки спеціально нерозглядаються, а вивчаються на</i>

	<p>практичному рівні за необхідності їх використання у мовленні.</p>
	<p>Означений артикль -ה перед іменниками;</p> <p>Прикметники:</p> <ul style="list-style-type: none"> - якісні: <ul style="list-style-type: none"> ✓ прикметники однини чоловічого роду без спеціальних показників (קר, עיף, חם, קר) та суфіксом [-e] (דומה, צמא) та жіночого роду з суфіксом [-a] (מרכזית), [-it], (קטנה, גדולה, נחמדה) та множини – чоловічого роду з суфіксом [-im] (יפים) та жіночого роду з суфіксом [-ot] (יפות); - відносні прикметники з суфіксом [-i] (ציבעוני, אוקראיני, יהודי, מזרחי); - узгодження іменників з прикметниками (ילדה טובה, ציור יפה); - винятки: <ul style="list-style-type: none"> ✓ назви міст + прикметник жіночого роду (ירושלים עתיקה); ✓ іменники ж.р. мн. із закінченням ч.р. мн. +прикметник ж.р. мн. із закінченням ж.р. мн. (מילים חדשות); - іменник ч.р. мн. із закінченням ж.р. мн. + прикметник ч.р. мн. із закінченням ч.р. мн. (שולחנות גדולים). <p>Дієслова:</p> <ul style="list-style-type: none"> - неозначена форма дієслів (ללמוד, לדבר, לשמוע, לשחק, ללכת, לכתוב, לקרוא, לאכול); - дієслова теперішнього часу 1, 2 та 3 особи чоловічого і жіночого роду однини порід пааль (קם, ישב, יכול), ніфаль (נגמר), піель (דיבר), (טלפן); - дієслова наказового способу дії 2 особи однини та множини (תן, תני, תנו, קח, קחי, קחי, קחו, שם, שמי, שמו, שבי, שבו); - форми модальних дієслів: <i>бути, хотіти, могли, любити</i> (היה, רוצה, יכול, אוהב). <p>Числівники:</p> <ul style="list-style-type: none"> - кількісні від 1 до 20 чоловічого та жіночого роду; - цілі числа від 20 до 100; - частини цілого רבע, חצי. <p>Прислівники:</p> <ul style="list-style-type: none"> - якості: <ul style="list-style-type: none"> ✓ дії (רק, אולי, טוב, יפה, נחמד, מצוין); ✓ часу (אתמול, עכשיו, פתאום, היום, מחר, כל (לפעמים)); ✓ місця (על יד); ✓ напрямку (ימינה, שמאלה, למעלה, ליד).

	<p>(למטה);</p> <ul style="list-style-type: none"> – кількісні (הרבה, עוד, מספיק) <p>Займенники:</p> <ul style="list-style-type: none"> – особові займенники 1, 2 та 3 особи чоловічого та жіночого роду однини (אני, אתה, הוא, היא) та 1, 2 й 3 особи чоловічого та жіночого роду множини (אנו, אנחנו, הם, הן); – вказівні займенники чоловічого та жіночого роду однини (זה, זאת) та множини (אלה); – означальні займенники (כל, הכל); – питальні займенники та слова (מי? מה? לאן? למי? באיזה? מאיך? למה? איפה? כמה? מתי? איך? איזה? איזו? באיזו?)
	<p>Прийменники:</p> <ul style="list-style-type: none"> – ב-, ל-, מ-, עד, על, עם, עוד, על-יד – відмінювання прийменників ל- та של (שלי, שלך, שלו, שלה), (לי, לך, ל, לה) <p>Частки: את, יש, אין, כן, לא</p> <p>Сполучники: єднальні та протиставні сполучники (ו, גם, או, אבל, או, כי, לפני,). אחר, אז</p> <p>Сміхутна практичному рівні (בית ספר, שבת) שלום, חדר אוכל, שם משפחה</p>
Речення	
Учень / учениця:	
розрізняє за змістом, інтонацією й розділовим знакам речення, що містять твердження й заперечення, розповідні, питальні, спонукальні речення; окличні речення;	Розповідні, питальні, спонукальні речення.
вимовляє такі речення при читанні вголос;	Окличні речення.
знаходить звертання, що стоять на початку або у кінці речення;	Речення, що містять твердження або заперечення.
ставить розділові знаки наприкінці речення, виділяє звертання при списуванні й письмі по пам'яті;	Розділові знаки наприкінці речення.
знаходить у реченні пари пов'язаних між собою слів, ставить питання від одного слова до іншого;	Зв'язок слів у реченні.
складає (за зразком) сполучення слів згідно порядку слів мови іврит;	
становить речення, використовує їх у власному мовленні.	
Текст	
Учень / учениця:	

визначає тему й основну думку тексту (з опорою на допоміжні матеріали);	Тема, основна думка тексту.
знаходить у тексті вступ, основну частину, висновок;	Структура тексту (зачин, основна частина, висновок).
	Зв'язок речень у тексті: синонім, слова הוא, היא, הם\ן, הזה, הזאת, האלה
ставить запитання до тексту;	Питання до тексту (про зміст, значення слів і виразів, зв'язок із життєвим досвідом читача, відношення до прочитаного й ін.)
знаходить такі засоби зв'язку речень у тексті: слова הוא, היא, הם\ן, הזה, הזאת, האלה , повтор слова;	
використовує розглянуті засоби у мовленні;	
розрізняє в тексті слова автора й персонажів (за допомогою вчителя).	Слова автора й персонажів у тексті з діалогом.

4-ий клас

Загальні характеристики ситуативного спілкування

Тематика ситуативного спілкування	Мовний інвентар – лексичний діапазон	Мовленнєві функції
Я, моя родина і друзі	<ul style="list-style-type: none"> • місце проживання • населені пункти 	<ul style="list-style-type: none"> • привітатися • попрощатися • вибачитися • подякувати • представити себе/когось; • називати/описувати когось/щось • ставити запитання і відповідати на них • розуміти та виконувати прості вказівки/інструкції/команди • вітати зі святом • виражати настрій • висловлювати уподобання
Помешкання	<ul style="list-style-type: none"> • види помешкань • умеблювання 	
Відпочинок і дозвілля	<ul style="list-style-type: none"> • спорт • улюблені дитячі герої • магазини і покупки 	
Людина	<ul style="list-style-type: none"> • гігієна • стан здоров'я 	
Природа і навколишнє середовище України та Ізраїлю	<ul style="list-style-type: none"> • довкілля • природні явища 	
Подорож по Україні та Ізраїлю	<ul style="list-style-type: none"> • поїздка на канікулах • види транспорту • назви столиць, населених пунктів 	
Свята та традиції	<ul style="list-style-type: none"> • святкування в кафе 	
Шкільне життя	<ul style="list-style-type: none"> • шкільні події 	

4 клас

Очікувані результати	Зміст навчання
Змістова лінія «Взаємодіємо усно»	
Аудіювання	
Учень / учениця:	
пояснює, яку роль грає уважне слухання, розуміння прослуханого;	Роль слухання як виду мовленнєвої діяльності.
розуміє достатньо, щоб задовольнити конкретні потреби у природному темпі мовлення;	Удосконалення і розвиток аудіативних умінь.
розуміє висловлення, що відносяться до визначених програмою сфер спілкування (у природному темпі мовлення);	Розвиток уваги при слуханні, слухової пам'яті.
розуміє після одного прослуховування зміст довших, ніж у 3 класі, речень; текстів, виконуючи такі завдання:	Слухання, розуміння довших, ніж у 3 класі, текстів, що відносяться до різних стилів і жанрів.
<ul style="list-style-type: none"> ✓ співвідносить малюнок і речення, текст, ✓ виконує інструкцію, подану в тексті (більш довгу, ніж у 3 класі); ✓ вибирає один із двох (трьох) варіантів у питаннях до тексту (про фактичний зміст, основну думку твору, образний вислів); ✓ виділяє основну думку; ✓ формулює її (на елементарному рівні мовою іврит та мовою навчання); ✓ виділяє основну інформацію; ✓ членує мовленнєве повідомлення на смислові частини, дає їм заголовок; ✓ передає основний зміст з опорою на засоби зорової наочності та без неї; 	Розуміння фактичного змісту, теми, основної думки твору, а також емоційного забарвлення твору.
визначає й пояснює загальний тон прослуханого тексту, темп, гучність мовлення;	Зв'язок загального тону, темпу, гучності мовлення з його змістом, умовами спілкування.
називає деякі образні слова й вирази із прослуханого тексту;	Створення в уяві образів, картин за змістом тексту.
пояснює, які образи виникли в уяві при слуханні;	Сприйняття точного, влучного, образного слова.
виражає своє відношення до прослуханого;	Розуміння повідомлень вчителя та однокласників, реагування на них та власна думка учня із приводу прослуханого тексту.
встановлює відповідність / невідповідність даного плану прослуханому;	Опора при слуханні на даний план (4-5 пунктів).
знаходить серед прослуханих слів, сполучень слів, речень ті, які відповідають зазначеним ознакам (кількість і складність матеріалу вище, ніж у 3 класі);	Сприйняття на слух довших, ніж у 3 класі, рядів мовних одиниць: слів (з 6-10 звуків), поширених словосполучень, речень (1-10 слів),

групує за самостійно обраною ознакою звуки, слова, сполучення слів, речення, сприйняті на слух;	виділення та групування їх за певною ознакою.
в основному ідентифікує тему дискусії, діалогу навколо неї / нього, коли мовлення повільне й чітке;	Розуміння розмови (діалогічного мовлення) носіїв мови.
розуміє основне з короткого, чіткого, простого повідомлення чи оголошення;	
розуміє прості пояснення, як дістатись від пункту А до пункту Б, пішки чи на транспорті;	Слухання оголошень та інструкцій.
розуміє й вилучає основну інформацію з коротких аудіо уривків на передбачувані побутові сюжети (теми, речі, предмети), якщо мовлення повільне й чітке.	Слухання аудіо записів.
Діалогічне мовлення	
Учень \ учениця:	
будує висловлення, з огляду на інтереси співрозмовника (слухача);	Побудова висловлень, що мають комунікативну спрямованість, орієнтованих на конкретних слухачів.
використовує формули мовного етикету;	Правила поведінки в діалозі (уважно слухати, відповідати на запитання, підтримувати бесіду, заохочувати співрозмовника висловитися, поважати його думку, висловлювати власну думку без гарячності, дотримувати правил мовленнєвого етикету й ін.).
пояснює, які особливості мовлення, правила поведінки в діалозі впливають на успішність спілкування;	
уважно слухає співрозмовника;	
ставить запитання і відповідає на запитання;	
здійснює прості, звичайні контакти без надмірних зусиль;	
спілкується досить легко у конструктивних ситуаціях та коротких бесідах за умови, що співрозмовник допоможе в разі необхідності;	
обмінюється думками та інформацією на близькі / знайомі теми у передбачуваних повсякденних ситуаціях;	
виконує прості звичайні завдання, що вимагають простого і прямого обміну інформацією на знайомому матеріалі, який стосуються навчання та дозвілля;	
здійснює дуже короткі соціальні контакти, проте ще рідко розуміє достатньо, щоб підтримати розмову і виступати її ініціатором.	
Відтворення прослуханих діалогів.	
Учень \ учениця:	
	Складання запитань і відповідей за

	прослуханим або прочитаним текстом, малюнком й ін.	
складають діалоги на основі колективного обговорення можливого змісту, з опорою на допоміжні матеріали;	Складання діалогів з опорою на допоміжні матеріали й самостійно (на теми, близькі інтересам дітей).	
складають діалоги, що містять опис або міркування, що доповнюють прочитаний або прослуханий текст;	Узагальнений зміст діалогів (орієнтовно):	
складають діалог, самостійно обговорюючи з однокласником запропоновану або вибрану самостійно тему (по черзі задають питання й відповідають на них);	а) питання – відповідь - зустрічне питання – відповідь - реакція на відповідь;	
оцінюють змістовність діалогу, правильність і доречність використання в діалозі мовних і немовних засобів;	б) прохання - відмова - питання - відповідь - реакція на відповідь;	
доповнюють (виправляють) діалог, у змісті, формі якого були відзначені недоліки;	в) скарга - питання – відповідь - порада або пропозиція допомоги - відповідь.	
просить про повторення у досить простих виразах, коли він / вона чогось не розуміє;	Запит роз'яснення.	
просить роз'яснення незрозумілих ключових слів або фраз, застосовуючи кліше;		
висловлює, що саме він / вона не розуміє;		
встановлює та здійснює короткі соціальні контакти: вітання і прощання; знайомство; висловлення вдячності;	Бесіда.	
ініціює, підтримує / веде і закінчує просту розмову один – на –один;		
вживає прості повсякденні форми ввічливості, привітання та звертання;		
висловлює запрошення, пропозиції та вибачення, і відповідає на них;		
виражає побажання, наміри та реагує на них;		
розуміє в основному чітке нормативне мовлення на знайомі теми, адресоване йому / їй, за умови, що він / вона може попросити час від часу повторити або переформулювати сказане;		
бере участь у коротких розмовах у звичайних контекстах на теми, що входять до сфери його / її інтересів;		
виражає простими засобами, як себе почуває, і висловлює вдячність;		
запитує співрозмовника / ів про самопочуття, виражає свої почуття, побажання;		
висловлюється логічно та послідовно про		Бесіда про побачене, прочитане або почуте.

пережите, побачене, прочитане, почуте та реагує на відповідні висловлювання партнера;	
передає коротко зміст тексту (своїми словами, з опорою на текст, ключові слова, план, наочність);	
дає характеристику героям (на елементарному рівні);	
вигадує початок, кінець, продовження розповіді, історії;	
визначає жанр художнього твору та дає йому оцінку (говорить, що йому / їй подобається чи не подобається);	
в основному визначає тему бесіди, що проходить при ньому / ній повільно із чітким формулюванням;	Неформальна бесіда (з друзями).
обговорює, що буде робити увечері, у вихідні, на канікулах;	
робить пропозиції і відповідає на них;	
погоджується або не погоджується з іншими;	
обговорює повсякденні практичні справи на елементарному рівні, якщо до нього звертаються чітко, безпосередньо і повільно;	
обговорює, що робити, куди піти і домовляється про зустріч;	
просить когось про щось, реагує на прохання, висловлене партнером;	Вираження, розуміння та виконання (або відмова від виконання) бажань, побажань, прохань, здивування, задоволення, вказівок та інструкцій.
просить когось виконати вказівку, відреагувати на вимоги та вказівки, що були висловлені в його адресу з вдячністю, згодою / незгодою, відмовою, небажанням, радістю, схваленням, здивуванням;	
надає пораду та реагує на поради інших (вдячністю, згодою / незгодою);	
запрошує до спільного виконання якоїсь дії, реагує на подібне запрошення з боку інших;	Цілеспрямована співпраця.
висловлює, що він/вона розуміє;	
розуміє достатньо для виконання простих, звичайних завдань без зайвих зусиль, дуже невимушено звертаючись з проханням про повторення незрозумілого;	
обговорює наступні дії, висуваючи і реагуючи на пропозиції, запитуючи і пропонуючи напрями роботи;	
пояснює своє розуміння й отримує, в разі необхідності, допомогу, якщо співрозмовник	

про це потурбується;	
просить когось про щось, реагує на прохання, висловлене партнером;	
просить когось виконати вимогу, вказівку, реагує та вказівку, висловлену в його адресу з вдячністю, згодою \ незгодою, відмовою, небажанням, з радістю, задоволенням, здивуванням;	
дає пораду та реагує на поради інших з вдячністю, згодою \ незгодою;	
запрошує до спільного виконання якоїсь дії, реагує на подібне запрошення з боку інших;	
висловлюється в рамках побутових аспектів повсякденного життя, таких як подорож, їжа, покупки;	Трансакції для отримання товарів і послуг.
надає всю інформацію, необхідну для туристичного офісу, якщо вона загального, неспеціального характеру;	
запитує про повсякденні товари та послуги;	
«купує» повсякденні товари й отримує послуги;	
отримує просту інформацію про подорожі, користуючись громадським транспортом: автобусами, поїздами і таксі, запитує про / і вказує напрям, купує квитки;	
запитує про речі та здійснює прості трансакції в магазинах, на пошті і т.д.;	
надає й отримує інформацію про кількість, розміри, ціни тощо;	
робить прості покупки, називаючи те, що він / вона хоче, і запитує про ціну;	
замовляє їжу;	
висловлюється в рамках побутових аспектів повсякденного життя, таких як подорож, їжа, покупки;	
розуміє достатньо, щоб виконати прості, звичайні контакти без надмірних зусиль;	Обмін інформацією.
справляється з практичними повсякденними запитаннями: пошуку та передачі простої фактичної інформації;	
запитує і відповідає на запитання про звичне і звичайне;	
запитує і відповідає на запитання про проведення часу та дії в минулому;	
дає й розуміє прості вказівки та інструкції, н-д., пояснює, як дістатись до певного місця;	
обмінюється обмеженою інформацією на	

знайомі і звичайні теми;	
запитує і відповідає на запитання про те, що робить у навчанні та у вільний час;	
запитує про / і дає вказівки стосовно карти або плану;	
надає інформацію про себе;	
зрозуміло висловлюється в інтерв'ю і передає думки та інформацію на знайомі теми, якщо він / вона може попросити інколи про роз'яснення та отримати певну допомогу для вираження того, що він / вона хоче сказати;	Надання та отримання інтерв'ю.
бере інтерв'ю в інших.	
	Мовленнєві кліше, засвоєні у попередніх класах та формули на вираження дозволу щось зробити, щось сказати, нагадування, впевненості / невпевненості, можливості / неможливості, пропозиції щось зробити, сумніву, поради, заборони, співчуття, настрою, розчарування, несхвалення, надії, стурбованості, смутку, а також мовленнєві формули початку розмови по телефону та звертання і закінчення у листі тощо.
Монологічне мовлення	
Учень \ учениця:	
пояснює й дотримується вимог до усного висловлення;	Вимоги до усного висловлення: зв'язність, послідовність, співвідношення частин, наявність власної точки зору, врахування інтересів слухача, ситуації спілкування.
елементарно висловлюється про себе, друзів, героїв книги, мультфільму / фільму, школу, місто та ін., виражаючи при цьому своє відношення до висловлюваної інформації або предмету висловлювання;	Опис , розповідь.
описує особу (називає ім'я, вік, національність, чим займається, де живе) та запрошує відповідну інформацію про когось;	
описує тварину (називає її, що вона вміє робити, яка вона) та запрошує відповідну інформацію про якусь тварину;	
описує предмет (назву, приналежність, якість, місцезнаходження) та запрошує відповідну інформацію про якийсь предмет;	
повідомляє про те, що робить, що буде робити або що робив й питає когось про теж;	
коментує дії однолітків (що й як роблять);	

описує ляльку (називає її ім'я, дає характеристику її зовнішності, описує її одяг);	
описує (на елементарному рівні) рух, маршрут (дорогу) до певного місця (називає номер будинків, транспорт, яким можна доїхати до місця призначення);	
описує вираз обличчя (веселий, сумний та ін.);	
розпитує когось про улюблене заняття (про навчальні предмети, захоплення, їжу, напої та ін.) та відповідає на відповідні запитання;	
розповідає про щось з опорою на текст, ключові слова, план, серію малюнків та ін.;	
дає оцінку чомусь та обґрунтовує її;	
описує когось або щось, вказуючи на розмір, колір, вік, уподобання;	
адекватно реагує на отриману інформацію;	
розповідає історію або що-небудь описує у вигляді простої послідовності пунктів;	
описує повсякденні аспекти свого оточення, н-д., людей, навчання;	
робить короткі, стислі описи подій або видів діяльності;	
описує плани та устрої (упорядкування, звичаї та повсякденне життя, минулу діяльність та особисті враження);	
використовує просте описове мовлення, щоб стисло висловитись про щось і порівняти предмети та особисті речі;	
переказує попередньо обговорений текст із опорою на допоміжні матеріали або самостійно;	Переказ (докладний, вибірковий) прослуханого й обговореного тексту (оповідання з елементами опису й/або міркування) - самостійно або з опорою на допоміжні матеріали (план, серія малюнків, ключові сполучення слів).
переказує самостійно прочитаний розповідний текст із елементами опису й/або міркування;	Переказ самостійно прочитаного тексту.
доповнює переказ, виражаючи власне відношення до сказаного;	Доповнення до переказу (опис, міркування).
будує усний твір за даним початком, початком і кінцівкою, даному плану, опорними сполученнями слів і т.п.;	Усний твір з опорою на попереднє обговорення змісту і мовних засобів.
будує зв'язний текст самостійно на основі	Самостійні висловлення учнів на основі

життєвого досвіду;	життєвого досвіду, вражень від прочитаних творів, переглянутих фільмів і т.і..
оцінює зміст і форму усних висловлень (за допомогою вчителя);	
робить дуже короткі, підготовлені висловлювання, зміст яких передбачений і вивчений, зрозумілий для слухачів, які готові сконцентруватись;	Публічні виступи.
висловлюється стисло, з підготовкою, на тему, пов'язану з повсякденним життям, коротко викладаючи причини та пояснення до поглядів, планів та дій / вчинків;	
відповідає на обмежену кількість простих послідовних запитань (3-4 запитання);	
робить коротке, підготовлене, елементарне висловлювання на знайому тему (до 40-50 слів);	
відповідає на прості запитання за умови, якщо він / вона може попросити повторити їх і якщо можлива допомога при формулюванні його / її відповіді;	
передає зміст тексту коротко (своїми словами, з опорою на текст, ключові слова, план, наочність);	Логічні та послідовні висловлювання щодо побаченого, прочитаного або почутого.
дає характеристику героям на елементарному рівні;	
вигадує початок, кінець, продовження розповіді, історії;	
визначає жанр художнього твору та дає йому оцінку (подобається / не подобається, чому?).	
Змістова лінія «Читаємо»	
Учень \ учениця:	
	Удосконалювання і розвиток умінь читання вголос і мовчки.
читає вголос віршовані й прозаїчні тексти (після попередньої підготовки);	Читання вголос, орієнтоване на слухача.
орієнтуючи читання на слухачів, прагнучи донести зміст, емоційне забарвлення незнайомого для них тексту;	
розуміє короткі, прості тексти на знайомі теми конкретного типу, побудовані на загальноживаному мовленні про побут і навчання, а також з включенням інтернаціональної лексики;	
бере участь у читанні в особах;	
читає мовчки незнайомий текст (після деякої попередньої підготовки), виявляє розуміння прочитаного, виконуючи такі завдання:	Читання мовчки незнайомого тексту; розуміння змісту, основної думки, емоційного забарвлення.

<i>невербально:</i>	Читання вголос та мовчки з розумінням основного змісту тексту. (Для цього відбираються відносно нескладні, у тому числі неадаптовані, автентичні тексти, що мають ясну логічну структуру, та які відповідають рівню загального розвитку та інтересам дітей. Вони можуть містити окремі незнайомі слова, про значення яких можна здогадатися (за контекстом, за подібністю з викладовою мовою, за словотворчими елементами): казки, оповідання, вірші, комікси, дитячі листи в журнал чи газету).
✓ співвідносить малюнки та ілюстрації зі змістом тексту, оформлює колаж;	
<i>вербально:</i>	
✓ задає питання до тексту й відповідає на питання;	
✓ знаходить у тексті те речення, що відповідає зазначеному змісту;	
✓ розрізняє відповідність / невідповідність даного плану прочитаному тексту;	
✓ виконує інструкцію, подану в тексті (більш довгу, ніж у 3 класі);	
✓ вибирає один з варіантів відповідей на запитання до тексту (про фактичний зміст, тему, основну думку твору, його емоційне забарвлення, значення образних слів і виразів);	
✓ підбирає заголовок до тексту; розбиває текст на смислові частини; складає план та робить виписки з тексту до кожного пункту плану; підбирає до запитань відповідні місця з тексту;	
скорочує текст за рахунок другорядної інформації;	
виражає своє відношення, думки, оцінку (з опорою на текст);	
передає основний зміст абзацу одним реченням;	
заповнює пропуски у тексті;	
передає зміст тексту двома-трьома реченнями;	
передає зміст тексту своїми словами з опорою на текст;	
угадує ще не прочитану частину тексту;	
Розвиток уміння стежити за розвитком думки при читанні й угадувати наступне слово, зміст ще не прочитаної частини (уміння антиципації).	
відповідає на запитання з виділенням причиново-наслідкових зв'язків (чому? звідки?);	Розвиток уміння встановлювати послідовність та причиново-наслідкові зв'язки між складовими частинами змісту.
передає інформацію з опорою на текст та наочні засоби;	
складає план та виписує з тексту інформацію, яка розкриває зміст кожного пункту плану;	
розрізняє в тексті відоме й нове для нього;	Нове й відоме (для читача) у тексті. Знаходження в тексті необхідної (цікавої) інформації.
читає текст та підкреслює або виписує необхідну інформацію;	
знаходить речення, що розповідає про...;	

знаходить дані про...;	
читає, тлумачить завдання й тексти підручника, словникові статті;	Удосконалювання техніки зорового сприйняття.
переглядає уривок тексту, швидко знаходячи в ньому зазначений елемент;	Переглядання.
розуміє елементарні типи стандартних звичайних листів (довідки / запитання, листи – поздоровлення і т.д.).на знайомі теми;	Читання кореспонденції.
розуміє короткі прості особисті листи;	
знаходить спеціальну, передбачену інформацію у простих повсякденних матеріалах, таких як реклама, проспекти, меню, довідкові списки та розклади;	Читання з метою орієнтації.
встановлює місцезнаходження спеціальної інформації у списках і вилучає необхідну інформацію (н-д., користується « אָפּן זיך »), щоб знайти послугу або продавця);	
розуміє повсякденні / побутові підписи та зауваження: в публічних місцях (на вулицях, в кафе, на авто та залізничних станціях), на робочих місцях або у навчальних закладах (вказівки, інструкції, попередження, зосередження);	
знаходить спеціальну інформацію у простому письмовому матеріалі, який він / вона зустрічає у побуті: листах, брошурах та коротких газетних статтях з описом подій.	Читання для отримання інформації та аргументації.
Змістова лінія «Взаємодіємо письмово»	
Учень \ учениця:	
пише зорово-слухові диктанти; пише серії простих висловлювань та простих і складних речень, з сурядним та підрядним зв'язком за допомогою сполучників “та / і / й”, “але / проте” і “тому, що”;	Удосконалення і розвиток умінь і навичок письма.
складає 3-5 речень на задану тему й поєднує їх у текст;	Складання 3-5 речень і об'єднання їх у текст.
переказує текст на письмі;	Письмовий переказ (вихідний текст 40-60 слів).
доповнює текст, даний для переказу, описуючи на основі уяви окремі картини, образи, висловлюючи своє відношення до змісту тексту, зв'язуючи його зі своїм життєвим досвідом;	
пише міні-твір на вільну тему;	Самостійне письмове висловлення (5-7 речень) на вільну тему (про ту або іншу подію в житті класу або сім'ї, відношення до прочитаного твору, обговорюваної проблеми й т.п..).
вносить виправлення в написаний текст, з огляду на поради вчителя, однокласників;	
пояснює, яким повинне бути письмове висловлення, зрозуміле й цікаве для інших;	

пише зв'язними реченнями про повсякденні аспекти свого оточення, н-д., людей, місця, навчання;	Творче письмо.
пише дуже короткий, елементарний опис подій, минулої діяльності та особистих вражень;	
пише серії простих висловлювань і речень про сім'ю, житлові умови, освітній рівень;	
пише прості, короткі уявні біографії та прості вірші про людей;	
пише дуже прості особисті листи з висловленням вдячності та вибачення;	Листування.
поздоровляє друга зі святом з опорою на поздоровлення-зразок;	
пише лист, використовуючи правила його оформлення та етикетні форми й правильно оформлює конверт;	
приймає короткі, прості повідомлення, якщо можна попросити про повторення та реформулювання;	Записки, повідомлення, заповнення формулярів.
пише короткі, прості записки та повідомлення, пов'язані з темами сфери найближчих потреб;	
заповнює формуляри, інші особисті картки;	
визначає і відтворює ключові слова та висловлення або короткі речення з короткого тексту в рамках обмеженої компетенції та досвіду учня;	Робота з текстом.
переписує короткі тексти друкованого або чіткого рукописного характеру;	
відповідає письмово на запитання;	
складає письмово запитання до тексту та до певної теми;	
складає план усного висловлювання;	
придумує заголовки до смислових частин тексту та складає план прочитаного;	
робить виписки з тексту за кожним пунктом плану;	
пише меню, розклад дня, рекламу.	
Особливості письма	
вимовляє слово за правилами вимови, знаходить ті позиції в слові, які вимагають перевірки, уточнює їхнє написання (за словником, правилом);	Розвиток орфографічної й пунктуаційної пильності.
списує слово й підкреслює букви, написання яких потрібно перевіряти відповідно до тих правил, робота над якими є пропедевтичною	Перенос слова зі сполученням приголосних.

(див. список);	
застосовує зазначені вище правила на основі допоміжних матеріалів;	Правила правопису:
правильно вимовляє, списує слова (і словосполучення, речення з ними) у потрібній граматичній формі;	особливості правопису букв на позначення приголосних звуків у мові іврит (צ – כ – у службових словах, займенниках, дієсловах; на початку, всередині, на кінці слова; у корені, префіксах та суфіксах ; כ – ו - на початку, всередині, на кінці слова; правила написання літер ו – ן у словах; ה – ו префікс або суфікс, ознака жіночого або чоловічого роду, в основі або закінченні форм дієслова, в іноземних словах; ש – ם у словах; ן – ן – ך - на початку, всередині, на кінці слова; ם – ם як ознака множини, у середині слова)
списує текст, пише зорово-слуховий диктант;	особливості написання окремих букв в залежності від їхнього місця у слові – на початку слова, або в кінці (, ן – ן , ך – ך , ן – ן ן – ן , ן – ן).
пише під диктування ті слова на зазначені вище правила, робота над якими проводилася на уроці; слова на правила, обов'язкові для застосування в 4 класі, слова зі списків для 2-4 класів (а також речення, тексти із цими словами);	прості (одно-, двокрокові) правописні правила, що не вимагають багатоступінчастого розбору (наприклад, вживання деяких прийменників з іменниками, що мають означений артикль: «ׁ = ה + ׁ» «ׂ = ה+ב»);
перевіряє написане (за зразком, за правилом);	особливості правопису прийменників з іменниками та відмінювання прийменників;
ставить розділові знаки в простому й складному реченні (при списуванні).	правопис сполучників у простому і складному реченнях.
	Розділові знаки в простому й складному реченні.
Графічні навички, техніка письма, культура оформлення письмових робіт	
пише досить швидко й розбірливо, не змішує букви івритського й українського алфавітів;	Удосконалювання техніки письма. Культура оформлення письмової роботи в зошиті й на дошці (вписування слів у таблицю, позначення значимих частин слова, підкреслення й ін.).
оформляє письмову роботу правильно, акуратно.	
Змістова лінія «Досліджуємо медіа»	
Учень / учениця:	
сприймає прості медіапродукти;	Розширення уявлення про медіа, робота з медіапродукцією Інтернет (загальне уявлення про віртуальне спілкування, етику віртуального

	спілкування, безпеку в Інтернеті).
обговорює зміст і форму простих медіатекстів, розповідає, про що в них ідеться;	Комп'ютерні ігри як джерело навчання, розвитку і відпочинку.
визначає, кому і для чого призначений медіатекст;	Вплив на здоров'я. Реклама (вплив реклами на поведінку людини, реклама в медіа, як захиститися від небажаного впливу реклами).
пояснює зміст вербальної і невербальної інформації в медіапродуктах;	
висловлює свої враження від змісту і форми медіапродукту;	Зміст і форма медіа текстів (елементи форми і їх значення для сприйняття основних ідей (колір, музика, анімація у мультфільмах), музика в рекламі)
створює прості медіапродукти (листівка, sms-повідомлення, фото, колаж, комікс тощо) з допомогою інших.	
Змістова лінія «Досліджуємо мовні явища»	
Будова слова. Словотвір	
Учень \ учениця:	
називає позначені в слові значимі частини слова;	Значущі частини слова.
позначає значимі частини слова після спільного розбору слова з використанням допоміжних матеріалів;	
знаходить у ряді даних слів спільнокореневі слова, слова з однаковими префіксами, суфіксами;	Спільнокореневі слова.
перекладає слово з української мови на мову іврит й робить висновок, чи однаково вони утворені;	Утворення слова за допомогою префіксу, суфікса (за зразком).
утворює слово (за зразком);	Спостереження над значенням похідних слів (без терміну).
пояснює значення слів з однаковим префіксом, суфіксом;	Уживання слів, які неоднаково творяться в мові іврит і українській мові.
вимовляє слово за правилами вимови й знаходить ті позиції в слові, які вимагають перевірки;	Перевірка написаного за зразком.
списує слова на дані правила й підкреслює букви, написання яких потрібно перевіряти;	
пише під диктування (по пам'яті) ті слова на дані правила, які були опрацьовані на уроках;	
перевіряє написане (за зразком).	
Значення слова	
Учень \ учениця:	
знаходить у навчальному словнику однозначне й багатозначне слово;	Синоніми та антоніми. Багатозначність слова.

знаходить серед поданих прикладів вживання слова в прямому й переносному значенні;	Слова із прямим і переносним значенням.
пояснює значення слова, стійкого сполучення (з опорою на допоміжні матеріали, за зразком);	Найбільш уживані стійкі сполучення слів.
складає речення зі стійким сполученням слів, зі словом, ужитим у різних значеннях, у прямому й переносному значенні (після обговорення слова або роботи зі словником);	
знаходить різницю в значеннях івритського й українського слова (з опорою на допоміжні матеріали);	
виправляє помилки у вживанні слів, значення яких розрізняються в мові іврит й українській мові.	
Граматична форма слова	
Учень \ учениця:	
ставить питання до слів, що відносяться до різних частин мови;	Питання до слів, що відносяться до різних частин мови (без термінів).
правильно вимовляє, списує слова (і словосполучення, речення з ними) у потрібній граматичній формі;	Уживання слова в потрібній граматичній формі (практично):
будує сполучення слів, речення, уживаючи слово в потрібній граматичній формі, використовуючи потрібний прийменник;	
знаходить помилку в утворенні форми слова (практично, на матеріалі опрацьованих граматичних форм слова);	
пояснює різницю в значенні схожих, але не однакових сполучень слів, утворених за допомогою різних прийменників;	
перекладає сполучення слів, речення з української мови на мову іврит;	
правильно вживає відібрані граматичні форми мови іврит у мовленні.	

	<ul style="list-style-type: none"> – іменники чоловічого роду множини із суфіксом [-im] (ספרים, צבעים) та жіночого роду множини із суфіксом [-ot] (מחברות, ילדות); – іменники жіночого роду – назви пар органів тіла (רגל, יד, אוזן); – іменники двоїни з суфіксом [-aim] (נעליים, אופניים, משקפיים); – віддієслівні іменники (חברות, סבלנות); – іменники на позначення власних назв – імен, вулиць, міст, країн (יוסף, טלי, יוסף, טלי), (ירושלים, קייב, ישראל, הרצל, ארץ, כותל המערבי, ירושלים, קייב, ישראל, (אוקרינה); – запозичені іменники (שוקולד, אוטובוס), (טרקטור, ג'рפה, ג'יפ); – іменники – назви навчальних дисциплін (אנגלית, אוקרינית, עברית, חשבון, מחשב), (שיעור, ציור, התעמלות, טבע); <p><i>деякі винятки спеціально не розглядаються, а вивчаються на практичному рівні за необхідності їх використання у мовленні.</i></p>
	<p>Означений артикль -ה перед іменниками</p> <p>Прикметники:</p> <ul style="list-style-type: none"> – якісні прикметники однини чоловічого роду без спеціальних показників (ארוך, קצר, קרוב, רחוק, רגיל, מבוגר, חשב, עזוב) та суфіксом [-e] (דומה, צמא) та жіночого роду з суфіксом [-a] (קטנה, גדולה, נחמדה) [-it] (מרכזית) та множини – чоловічого роду з суфіксом [-im] (יפים) та жіночого роду з суфіксом [-ot] (יפות); – відносні прикметники з суфіксом [-i] (ציבעוני, אוקריני, יהודי, מזרחי); – узгодження іменників з прикметниками (מים מינרלים, סרטים מצויירים); – винятки: <ul style="list-style-type: none"> ✓ назви міст + прикметник жіночого роду (ירושלים עתיקה); ✓ іменники ж.р. мн. із закінченням ч.р. мн. +прикметник ж.р. мн. із закінченням ж.р. мн. (מילים חדשות); – іменник ч.р. мн. із закінченням ж.р. мн. + прикметник ч.р. мн. із закінченням ч.р. мн. (שולחנות גדולים). <p>Дієслова:</p> <ul style="list-style-type: none"> – неозначена форма дієслів (ללמוד, לדבר, לשמוע, לשחק, ללכת, לכתוב, לקרוא, לאכול); – дієслова теперішнього часу 1, 2 та 3 особи чоловічого і жіночого роду однини порід пааль (קם, ישב, יכול), ніфаль

	<p>(טלפן, דבר), פִּיעַל (נגמר);</p> <ul style="list-style-type: none"> – дієслова наказового способу дії 2 особи однини та множини (תן, תני, תנו, קח, קחי, קחו,) (שם, שמי, שמו, שב, שבי, שבו); – форми модальних дієслів: <i>бути, хотіти, могли, любити</i> (היה, רוצה, יכול, אוהב). <p>Займенники:</p> <ul style="list-style-type: none"> – особові займенники 1, 2 та 3 особи чоловічого та жіночого роду однини (אני, היא, אתה, הוא,) та 1, 2 й 3 особи чоловічого та жіночого роду множини (אנחנו, הם, הן); – вказівні займенники чоловічого та жіночого роду однини (זה, זאת) та множини (אלה); – означальні займенники (כל, הכל); – питальні займенники та слова (מי? מה? לאן?) (איפה? כמה? מתי? איך? למי? באיזה? מאיך? למה? איפה? כמה? מתי? איך? למי? באיזה? איזה? איזו? באיזו?). <p>Числівники:</p> <ul style="list-style-type: none"> – кількісні числівники від 1 до 10 жіночого та чоловічого роду; – цілі кількісні числівники від 20 до 1000; – порядкові числівники від 1 до 6 чоловічого та жіночого роду; – числівник הרבה; – частини цілого רבע, צי7.
	<p>Прислівники:</p> <ul style="list-style-type: none"> – якості: <ul style="list-style-type: none"> ✓ дії (נהדר, בעים); ✓ часу (אף פעם, כל היום, לפעמים, כל יום, כל יום, תמיד); ✓ місця (בחוץ); ✓ напрямку дії (מסביב); – кількісні (שוב, לבד). <p>Прийменники:</p> <ul style="list-style-type: none"> – ב-, ל-, מ-, עד, על, עם, עוד, על-יד, אצל – відмінювання прийменників в однині та множині (ל-, של, לך, לו, לה, לנו,) (לכם, שלהם, שלכם, שלהם). <p>Частки: את, יש, אין, כן, לא</p> <p>Сполучники еднальні та протиставні (ו, גם, או, אבל, או, כי, לפני, אחר,) אז</p> <p>Сміхутна практичному рівні (בית ספר, שבת) (שלום, הדר אוכל, שם משפחה).</p>
Речення	
Учень \ учениця:	

ставить запитання до виділених головних членів речення, і до другорядних членів речення;	Головні (підмет і присудок) і другорядні члени речення.
поширює речення за запитаннями;	Складні речення (практично). Розділові знаки в складному реченні.
поєднує 2-3 прості речення в одне складне без сполучників або за допомогою сполучників כי, אבל, או, גם, ו ;	
читає (вимовляє) інтонаційно правильно складні речення;	
ставить коми в складному реченні (при списуванні).	
Текст	
Учень \ учениця:	
ділить текст на частини (з опорою на допоміжні матеріали) і пояснює їхній зміст, послідовність;	Частини змісту тексту. Їхня послідовність, зв'язки між ними.
підбирає заголовки до частин тексту;	Абзац.
відновлює порядок проходження частин у деформованому тексті;	Ключові слова в тексті.
визначає відповідність / невідповідність частин тексту темі;	Зв'язок речень у тексті: синонім, слова
знаходить у тексті частини змісту, що складають окремий абзац, і ті, які викладені в декількох абзацах;	הוא, היא, הם\הן, זה, זאת, אלה, הוזה, הזאת, האלה
виділяє в суцільному тексті абзаци;	
переглядає текст за виділеними ключовими словами, складає загальне уявлення про його зміст;	
виділяє ключові слова в тексті (у спільній роботі вчителя й учнів);	
знаходить засоби зв'язку речень у тексті;	
поєднує кілька речень у текст, використовуючи потрібні засоби зв'язку.	